

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 10 juni 2003 (05.06)
(OR. en)**

10235/03

**Interinstitutioneel dossier:
2000/0238 (CNS)**

LIMITE

ASILE 35

RESULTAAT BESPREKINGEN

van de Raad (Justitie en Binnenlandse Zaken)

op: 5 en 6 juni 2003

nr. vorig doc.: 9947/03 ASILE 33 ADD 1

nr. Comv.: 10279/02 ASILE 33 + REV 1 (de, en, fr) - COM(2002) 326 def./2

Betreft: Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus

Voor de delegaties gaat hierbij de tekst van de artikelen 1 tot en met 22 zoals deze er na de zitting van de Raad (Justitie en Binnenlandse Zaken) van 5 en 6 juni 2003 uitzien; de opmerkingen van de delegaties staan in de voetnoten.

Gewijzigd voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

**betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor
de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus¹**

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn heeft ten doel minimumnormen vast te stellen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- (a) "Verdrag van Genève": het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967;

¹ **NL/UK:** voorbehoud voor behandeling door het nationale parlement.

- (b) "asielverzoek": een door een onderdaan van een derde land of een staatloze ingediend verzoek dat kan worden opgevat als een verzoek om verlening van internationale bescherming door een lidstaat op grond van het Verdrag van Genève.¹ Elk verzoek om internationale bescherming wordt als een asielverzoek beschouwd, tenzij de betrokkene uitdrukkelijk vraagt om een andere vorm van bescherming waarvoor een afzonderlijk verzoek kan worden ingediend;
- (c) "asielzoeker": een onderdaan van een derde land of een staatloze die een asielverzoek heeft ingediend waarover nog geen definitieve beslissing is genomen;
- (d) "definitieve beslissing": een beslissing of de onderdaan van een derde land of de staatloze een vluchteling is overeenkomstig Richtlijn .../... van de Raad [*Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft*], en waartegen geen beroep meer mogelijk is in het kader van hoofdstuk IV;²
- (e) "beslissingsautoriteit": elk semi-rechterlijk of administratief orgaan in een lidstaat dat met de behandeling van asielverzoeken is belast en bevoegd is daarover in eerste aanleg een beslissing te nemen³, behoudens bijlage I;
- (f) "vluchteling": de onderdaan van een derde land of de staatloze die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1, punt A, van het Verdrag van Genève, zoals die zijn opgenomen in Richtlijn .../... van de Raad [*Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft*];

¹ **NL:** de woorden "op grond van het Verdrag van Genève" schrappen.

² **NL:** voorbehoud.

E: verwijzen naar het moment waarop de betrokkene niet langer door het beginsel van non-refoulement wordt beschermd.

³ **Het Voorzitterschap** stelde voor de vraag of een andere autoriteit bevoegd is om te beslissen welke staat voor de behandeling van het asielverzoek verantwoordelijk is, te bespreken in samenhang met hoofdstuk III.

S: studievoorbehoud.

- (g) "vluchtelingenstatus": de erkenning, door een lidstaat, van een onderdaan van een derde land of een staatloze als vluchteling;
- (h) "niet-begeleide minderjarige": een persoon jonger dan 18 jaar die zonder begeleiding van een krachtens de wet of het gewoonterecht voor hem verantwoordelijke volwassene op het grondgebied van een lidstaat aankomt, zolang hij niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke volwassene staat; hieronder vallen minderjarigen die zonder begeleiding worden achtergelaten nadat zij op het grondgebied van een lidstaat zijn aangekomen;
- (i) "vertegenwoordiger": een persoon die optreedt namens een organisatie die een niet-begeleide minderjarige als wettelijk voogd vertegenwoordigt, een persoon die optreedt namens een nationale organisatie die belast is met de zorg voor en het welzijn van niet-begeleide minderjarigen, of elke andere passende vertegenwoordiging die is aangewezen om de belangen van de minderjarige te behartigen;
- (j) (geschrapt)
- (k) "intrekking van de vluchtelingenstatus": de beslissing van een bevoegde autoriteit om iemands vluchtelingenstatus in te trekken, te beëindigen dan wel de verlenging ervan te weigeren, overeenkomstig Richtlijn .../... van de Raad [*Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft*];
- (l) (geschrapt)
- (m) "in de lidstaat blijven": op het grondgebied, daaronder begrepen aan de grens, of in een transitzone van de lidstaat waar het asiolverzoek is ingediend of wordt behandeld, blijven.

Artikel 3

Werkingsfeer ¹

1. Deze richtlijn is van toepassing op alle asielverzoeken die op het grondgebied, daaronder begrepen aan de grens, of in de transitzones van de lidstaten worden ingediend en op de intrekking van de vluchtelingenstatus. ²
2. De richtlijn is niet van toepassing op verzoeken om diplomatiek of territoriaal asiel die bij vertegenwoordigingen van de lidstaten worden ingediend.
3. De lidstaten kunnen besluiten deze richtlijn toe te passen bij procedures waarin wordt beslist over verzoeken om andere vormen van internationale bescherming dan die welke uit het Verdrag van Genève voortvloeit.

Artikel 4

Gunstiger bepalingen

De lidstaten kunnen gunstiger normen voor de procedures voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus invoeren of handhaven, voorzover die verenigbaar zijn met deze richtlijn.

¹ **F/FIN/NL/S:** de lidstaten zouden verplicht moeten worden de bepalingen van deze richtlijn toe te passen op alle personen die internationale bescherming behoeven, en niet alleen op personen die bescherming vragen op grond van het Verdrag van Genève.

² **A:** studievoorbehoud in verband met artikel 35 bis.
D: studievoorbehoud in verband met de artikelen 36 en 35 bis.

HOOFDSTUK II

Uitgangspunten en waarborgen

Artikel 5

Toegang tot de procedure

1. De lidstaten kunnen voorschrijven dat asielverzoeken persoonlijk moeten worden ingediend.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat elke handelingsbekwame meerderjarige het recht heeft een eigen asielverzoek in te dienen.
3. De lidstaten kunnen bepalen dat een asielzoeker een asielverzoek kan indienen namens de personen die te zijnen laste komen. De lidstaten zorgen er in deze gevallen voor dat de meerderjarigen die ten laste van de asielzoeker komen, ermee instemmen dat namens hen een asielverzoek wordt ingediend, en dat zij, indien zij daar niet mee instemmen, zelf een asielverzoek kunnen indienen.

De instemming wordt gevraagd op het tijdstip waarop het asielverzoek wordt ingediend of uiterlijk wanneer de meerderjarige die ten laste van de asielzoeker komt, persoonlijk wordt gehoord.

4. De lidstaten kunnen in hun nationale wetgeving bepalen:
 - a) in welke gevallen een minderjarige zelf een asielverzoek kan indienen;
 - b) in welke gevallen het asielverzoek van een niet-begeleide minderjarige moet worden ingediend door een vertegenwoordiger als bedoeld in artikel 15, lid 1, onder a);
 - c) in welke gevallen de indiening van een asielverzoek ook wordt beschouwd als de indiening van een asielverzoek voor ongehuwde minderjarigen.
5. De lidstaten zorgen ervoor dat autoriteiten waartoe asielzoekers zich zouden kunnen richten, de instructie krijgen om asielverzoeken aan de bevoegde autoriteit door te geven.

Artikel 6

Het recht om gedurende de behandeling van het asielverzoek in de lidstaat te blijven

1. Asielzoekers mogen in de lidstaat blijven, louter ten behoeve van de procedure, totdat de beslissingsautoriteit overeenkomstig de in hoofdstuk III uiteengezette procedures in eerste aanleg een beslissing heeft genomen.¹ Dit recht om te blijven houdt niet in dat de betrokkene recht heeft op een verblijfsvergunning.
2. De lidstaten kunnen alleen een uitzondering maken voor de gevallen waarin een hernieuwd asielverzoek overeenkomstig de artikelen 33 en 34 niet verder zal worden behandeld.

¹ E: studievoorbehoud in samenhang met artikel 2, punt d).

Artikel 7

Vereisten voor de behandeling van asielverzoeken

1. Onverminderd artikel 29, lid 3, onder e), zorgen de lidstaten ervoor dat asielverzoeken niet worden afgewezen of van behandeling worden uitgesloten louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn ingediend.¹
2. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat
 - a) het onderzoek naar en de beslissing over asielverzoeken individueel, objectief en onpartijdig wordt verricht, respectievelijk genomen;
 - b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals informatie van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen (UNHCR), over de algemene situatie in de landen van oorsprong van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de asielverzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;
 - c) het personeel dat de asielverzoeken behandelt en daarover beslist op de hoogte is van de normen die van toepassing zijn op het gebied van het asiel- en vluchtelingenrecht.
3. De in hoofdstuk IV bedoelde instanties hebben via de beslissingsautoriteit of de asielzoeker dan wel anderszins toegang tot de in lid 2, onder b), bedoelde algemene informatie die zij nodig hebben om hun taak uit te oefenen.

¹ D: studievoorboud in samenhang met artikel 33, lid 3, onder b).

4. De lidstaten kunnen voorschriften vaststellen voor de vertaling van stukken die relevant zijn voor de behandeling van asielverzoeken.
5. De lidstaten zien erop toe dat de autoriteiten die uitvoering geven aan deze richtlijn ten aanzien van alle informatie welke zij tijdens hun werk verkrijgen, gebonden zijn door het vertrouwelijkheidsbeginsel als omschreven in de nationale wetgeving.¹

Artikel 8

Vereisten voor een beslissing van de beslissingsautoriteit

1. De lidstaten zorgen ervoor dat beslissingen over asielverzoeken schriftelijk worden bekendgemaakt.
2. Zij zorgen er tevens voor dat beslissingen waarbij asielverzoeken worden afgewezen, in feite en in rechte worden gemotiveerd en dat schriftelijk informatie wordt verstrekt over de wijze waarop tegen een negatieve beslissing in beroep kan worden gegaan.
3. Voor de toepassing van artikel 5, lid 3, en telkens wanneer het asielverzoek op dezelfde gronden gebaseerd is, kunnen de lidstaten één beslissing nemen die geldt voor alle personen die ten laste van de asielzoeker komen.

¹ Over de plaats van dit lid moet nog een besluit worden genomen.

Artikel 9

Waarborgen voor asielzoekers

1. De lidstaten zorgen ervoor dat ten aanzien van de in hoofdstuk III van deze richtlijn vervatte procedures voor alle asielzoekers de volgende waarborgen gelden:
 - a) zij moeten in een taal die zij redelijkerwijze geacht kunnen worden te begrijpen, worden ingelicht over de te volgen procedure en over hun rechten en verplichtingen tijdens de procedure, **alsmede over de gevolgen die kunnen ontstaan indien zij hun verplichtingen niet nakomen of niet met de autoriteiten samenwerken**. Zij moeten worden ingelicht over de termijnen en over de middelen waarover zij beschikken om te voldoen aan hun verplichting tot het indienen van de elementen zoals bedoeld in artikel 7 van Richtlijn .../... van de Raad [*Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft*]. Deze informatie moet tijdig genoeg worden verstrekt om asielzoekers in staat te stellen de in deze richtlijn gewaarborgde rechten uit te oefenen en de in de artikel 9 bis omschreven verplichtingen na te komen;
 - b) zij moeten, telkens wanneer dat nodig is, gebruik kunnen maken van de diensten van een tolk als zij hun zaak voorleggen aan de bevoegde autoriteiten. De lidstaten beschouwen het verlenen van deze diensten in elk geval als noodzakelijk, wanneer de beslissingsautoriteit de asielzoeker oproept voor een onderhoud als bedoeld in de artikelen 10 en 11 en een goede communicatie zonder die diensten niet kan worden gewaarborgd. In dit geval, evenals in andere gevallen waarin de bevoegde autoriteiten een beroep doen op de asielzoeker, worden de diensten van de tolk betaald uit openbare middelen;
 - c) het mag asielzoekers niet onmogelijk worden gemaakt contact op te nemen met het UNHCR of met een andere organisatie die krachtens een overeenkomst met de betrokken lidstaat namens het UNHCR optreedt op het grondgebied van die lidstaat;

- d) zij moeten binnen een redelijke termijn op de hoogte worden gesteld van de beslissing van de beslissingsautoriteit over hun asielverzoek. Indien een juridisch adviseur of een andere raadsman optreedt als wettelijk vertegenwoordiger van de asielzoeker, kunnen de lidstaten besluiten in plaats van de asielzoeker deze vertegenwoordiger op de hoogte te stellen van de beslissing;
 - e) zij moeten in een taal die zij redelijkerwijze kunnen worden geacht te begrijpen in kennis worden gesteld van het resultaat van de beslissing van de beslissingsautoriteit indien zij niet worden bijgestaan of vertegenwoordigd door een juridisch adviseur of een andere raadsman en indien kosteloze rechtsbijstand niet beschikbaar is. Daarbij wordt ook informatie verstrekt over de wijze waarop tegen een negatieve beslissing in beroep kan worden gegaan.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat ten aanzien van de in hoofdstuk IV vervatte procedures voor alle asielzoekers ook de in lid 1, onder b), c), en d), vervatte waarborgen gelden.

Artikel 9 bis
Verplichtingen van de asielzoekers

1. De lidstaten kunnen asielzoekers verplichtingen tot samenwerking met de bevoegde autoriteiten opleggen, voorzover die verplichtingen nodig zijn voor de behandeling van het asielverzoek.

2. De lidstaten kunnen met name bepalen dat:
 - a) asielzoekers zich bij de bevoegde autoriteiten moeten melden of daar persoonlijk moeten verschijnen, hetzij onverwijld, hetzij op een nader bepaald tijdstip;

 - b) asielzoekers documenten die in hun bezit zijn en die relevant zijn voor de behandeling van hun asielverzoek, zoals hun paspoort, moeten overhandigen, en dat

 - c) asielzoekers de bevoegde autoriteiten moeten inlichten over hun huidige verblijfplaats of adres en hen zo spoedig mogelijk moeten inlichten wanneer zij van verblijfplaats of adres veranderen. De lidstaten kunnen bepalen dat de asielzoeker iedere kennisgeving aan de recentste verblijfplaats of het recentste adres die/dat hij dienovereenkomstig heeft aangegeven, moet aanvaarden;

 - d) de bevoegde autoriteiten de asielzoeker en de voorwerpen die hij bij zich draagt mogen fouilleren, respectievelijk doorzoeken;

 - e) de bevoegde autoriteiten de asielzoeker mogen fotograferen;

 - f) de bevoegde autoriteiten de mondelinge verklaringen van de asielzoeker mogen opnemen, mits hij daarover vooraf wordt ingelicht.

Artikel 10

Uitnodiging voor een persoonlijk onderhoud

1. Alvorens de beslissingsautoriteit een beslissing neemt, wordt de asielzoeker in de gelegenheid gesteld persoonlijk gehoord te worden over zijn asielverzoek door een daartoe naar nationaal recht bevoegde persoon.

De lidstaten kunnen ook elke meerderjarige onder de in artikel 5, lid 3, bedoelde persoon die ten laste van de asielzoeker komt, de gelegenheid geven persoonlijk te worden gehoord.

De lidstaten kunnen in hun nationale wetgeving voorschrijven in welke gevallen een minderjarige de gelegenheid moet krijgen persoonlijk te worden gehoord.

2. Er kan worden afgezien van een persoonlijk onderhoud indien:
 - a) de beslissingsautoriteit een positieve beslissing kan nemen op basis van het beschikbare bewijs; of
 - b) de beslissingsautoriteit het verzoek op grond van artikel 25, lid 1, als niet-ontvankelijk kan afwijzen; of
 - c) de bevoegde autoriteit al een ontmoeting met de asielzoeker heeft gehad om hem bij te staan bij de indiening van zijn asielverzoek en de overlegging van de essentiële informatie over het asielverzoek, als bedoeld in artikel 7, lid 2, van Richtlijn .../... van de Raad [*Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft*].

3. Er kan ook worden afgezien van een persoonlijk onderhoud indien het redelijkerwijs niet uitvoerbaar is, met name indien de bevoegde autoriteit van oordeel is dat de asielzoeker niet persoonlijk gehoord kan worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft. Bij twijfel kunnen de lidstaten een medisch of psychologisch attest verlangen.

Indien de lidstaat aan de betrokkene of, indien van toepassing, aan de persoon die ten laste van de asielzoeker komt, geen gelegenheid biedt tot een persoonlijk onderhoud overeenkomstig dit lid moeten er redelijke inspanningen worden gedaan om de asielzoeker of de persoon die te zijnen laste komt de kans te bieden nadere informatie te verstrekken.

4. Het feit dat er geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden in overeenstemming met dit artikel belet de beslissingsautoriteit niet een beslissing over een asielverzoek te nemen.
5. Het feit dat er geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden overeenkomstig lid 2, onder b) en c), of lid 3 heeft geen negatieve invloed op de beslissing van de beslissingsautoriteit.
6. Onverminderd artikel 20, lid 1, kunnen de lidstaten bij hun beslissing inzake het asielverzoek laten meewegen dat de asielzoeker niet voor het persoonlijk onderhoud is verschenen, tenzij hij daarvoor een geldige reden had.

Artikel 11
Vereisten voor het persoonlijk onderhoud

1. Bij een persoonlijk onderhoud zijn doorgaans geen familieleden aanwezig, tenzij de beslissingsautoriteit de aanwezigheid van andere familieleden voor een behoorlijke behandeling noodzakelijk acht.
2. Een persoonlijk onderhoud moet plaatsvinden in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd.
3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een persoonlijk onderhoud plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een asielzoeker de gronden voor zijn asielverzoek uitvoerig uiteen kan zetten. Met het oog hierop dienen de lidstaten
 - a) erop toe te zien dat de gesprekspartner van de asielzoeker bij het persoonlijk onderhoud voldoende bekwaam is om rekening te kunnen houden met de persoonlijke of algemene omstandigheden die een rol spelen bij het asielverzoek, met inbegrip van de culturele achtergrond en kwetsbaarheid van de asielzoeker, voor zover dat mogelijk is, en
 - b) een tolk te kiezen die in staat is de communicatie tussen de asielzoeker en zijn gesprekspartner bij het persoonlijk onderhoud goed te doen verlopen. Daarbij hoeft niet noodzakelijkerwijs gebruik te worden gemaakt van de taal waaraan de asielzoeker de voorkeur geeft indien er een andere taal kan worden gebruikt die hij redelijkerwijs kan worden geacht te begrijpen en waarin hij kan communiceren.
4. De lidstaten kunnen voorschriften vaststellen inzake de aanwezigheid van derden bij het persoonlijk onderhoud.
5. Dit artikel is tevens van toepassing op de in artikel 10, lid 2, onder c), bedoelde ontmoeting.

Artikel 12

Status van het verslag van een persoonlijk onderhoud in de procedure

1. De lidstaten zorgen ervoor dat van elk persoonlijk onderhoud een schriftelijk verslag wordt opgesteld, dat ten minste de voornaamste informatie betreffende het verzoek bevat zoals die is verstrekt door de asielzoeker, overeenkomstig artikel 7, lid 2 van Richtlijn .../.../ van de Raad [*Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft*].
2. De lidstaten zorgen ervoor dat asielzoekers tijdig toegang hebben tot het verslag van het persoonlijk onderhoud. Wanneer de toegang pas na de beslissing van de beslissingsautoriteit wordt verleend, zorgen de lidstaten ervoor dat toegang mogelijk is, zodra dit nodig is voor het tijdig voorbereiden en indienen van een beroep.
3. De lidstaten kunnen bepalen dat de asielzoeker de inhoud van het verslag van het persoonlijk onderhoud moet goedkeuren.

Indien een asielzoeker weigert de inhoud van het verslag goed te keuren, worden de redenen voor deze weigering in het dossier van de asielzoeker opgenomen.

De weigering van een asielzoeker om de inhoud van het verslag van het persoonlijk onderhoud goed te keuren, belet de beslissingsautoriteit niet een beslissing over het asielverzoek te nemen.

4. Dit artikel is ook van toepassing op het in artikel 10, lid 2, onder c), bedoelde onderhoud.

Artikel 13
Recht op rechtsbijstand en vertegenwoordiging

1. De lidstaten stellen asielzoekers in de gelegenheid daadwerkelijk een juridisch adviseur of andere raadsman die door het nationale recht als zodanig is toegelaten, te raadplegen over met hun asielverzoek samenhangende aangelegenheden.
2. In geval van een negatieve beslissing van een beslissingsautoriteit zorgen de lidstaten ervoor dat, onverminderd het bepaalde in dit lid, op verzoek kosteloze rechtsbijstand en/of vertegenwoordiging wordt geboden ¹.

De lidstaten kunnen besluiten deze rechtsbijstand en/of vertegenwoordiging te bieden

- a) uitsluitend voor beroepsprocedures; en/of
- b) uitsluitend aan diegenen die niet over voldoende middelen beschikken; en/of
- c) uitsluitend indien het beroep of het bezwaar een kans van slagen heeft; en/of
- d) uitsluitend ten aanzien van juridische adviseurs of andere raadslieden die door het nationale recht uitdrukkelijk zijn aangewezen om asielzoekers bij te staan en/of te vertegenwoordigen.

De lidstaten zorgen ervoor dat de op grond van punt c) geboden rechtsbijstand en/of vertegenwoordiging niet willekeurig wordt beperkt.

¹ **GR:** voorbehoud.
D/F: het bieden van kosteloze rechtsbijstand beperken tot personen die op wettige wijze het grondgebied van de lidstaten zijn binnengekomen.

De lidstaten kunnen tevens bepalen dat de behandeling, wat de terugbetaling van honoraria en andere kosten betreft, niet gunstiger mag zijn dan de in het algemeen aan hun burgers verleende behandeling in aangelegenheden die verband houden met juridische bijstand.

De lidstaten kunnen om gehele of gedeeltelijke terugbetaling van de betaalde bedragen verzoeken wanneer de financiële situatie van de asielzoeker aanzienlijk is verbeterd of indien de beslissing om de kosten te betalen is genomen op basis van door de asielzoeker verstrekte onjuiste informatie.

Artikel 14

Reikwijdte van rechtsbijstand en vertegenwoordiging

1. De lidstaten zorgen ervoor dat een juridisch adviseur of andere raadsman die door het nationale recht als zodanig is erkend en die de asielzoeker overeenkomstig de bepalingen van het nationale recht bijstaat of vertegenwoordigt, toegang heeft tot de informatie in het dossier van de asielzoeker die door de in hoofdstuk IV bedoelde autoriteiten kan worden onderzocht, voorzover die informatie relevant is voor de behandeling van het asielverzoek.

De lidstaten kunnen een uitzondering maken wanneer de openbaarmaking van informatie of bronnen de nationale veiligheid, de veiligheid van de organisaties of personen die de informatie hebben verstrekt dan wel de veiligheid van de perso(o)n(en) op wie de informatie betrekking heeft, in gevaar zou kunnen brengen, of wanneer het belang van het onderzoek in verband met de behandeling van asielverzoeken door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten of de internationale betrekkingen van de lidstaten zouden kunnen worden geschaad. In die gevallen moet de toegang tot de betrokken informatie of bronnen open staan voor de in hoofdstuk IV bedoelde autoriteiten, behalve indien die toegang is uitgesloten in zaken welke verband houden met de nationale veiligheid.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de juridisch adviseur of andere raadsman die de asielzoeker bijstaat of vertegenwoordigt, toegang heeft tot gesloten ruimten, zoals accommodaties voor bewaring en transitzones, om met de asielbezoeker te kunnen overleggen. De lidstaten kunnen de mogelijkheid om asielzoekers in gesloten ruimten te bezoeken alleen beperken wanneer deze beperking krachtens de nationale wetgeving objectief nodig is met het oog op de veiligheid, de openbare orde of het administratief beheer van de ruimte, of om een doeltreffende behandeling van het asielverzoek te garanderen, mits de toegang van de juridisch adviseur of andere raadsman daardoor niet ernstig wordt belemmerd of onmogelijk wordt gemaakt.
3. Onverminderd dit artikel en artikel 15, lid 1, onder b), kunnen de lidstaten regels vaststellen betreffende de aanwezigheid van een juridisch adviseur of andere raadsman bij elk onderhoud in de procedure.
4. De lidstaten kunnen bepalen dat het de asielzoeker is toegestaan zich bij het persoonlijk onderhoud te doen vergezellen van een juridisch adviseur of raadsman die door het nationale recht als zodanig is erkend.

De lidstaten kunnen verlangen dat de asielzoeker aanwezig is bij het persoonlijk onderhoud, zelfs als hij naar nationaal recht door een dergelijk juridisch adviseur of raadsman wordt vertegenwoordigd, en kunnen verlangen dat de asielzoeker de vragen zelf beantwoordt.

De afwezigheid van de juridisch adviseur of andere raadsman belet de bevoegde autoriteit niet de asielzoeker persoonlijk te horen.

Artikel 15

Waarborgen voor niet-begeleide minderjarigen ¹

1. De lidstaten dienen ten aanzien van alle in deze richtlijn vervatte procedures en onverminderd de artikelen 10 en 12:
 - a) zo snel mogelijk maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de niet-begeleide minderjarige bij de behandeling van het asielverzoek wordt vertegenwoordigd en/of bijgestaan door een vertegenwoordiger. Deze vertegenwoordiger kan de vertegenwoordiger zijn als bedoeld in artikel 19 van Richtlijn 2003/9/EG van de Raad tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten;
 - b) erop toe te zien dat de vertegenwoordiger in de gelegenheid wordt gesteld de niet-begeleide minderjarige te informeren over de betekenis en de mogelijke gevolgen van het persoonlijk onderhoud en, indien nodig, over de wijze waarop hij zich op het persoonlijk onderhoud dient voor te bereiden. De lidstaten staan de vertegenwoordiger toe bij dat onderhoud aanwezig te zijn, vragen te stellen en opmerkingen te maken, binnen het kader dat wordt bepaald door de persoon die het onderhoud afneemt.

De lidstaten kunnen verlangen dat de niet-begeleide minderjarige bij het persoonlijk onderhoud aanwezig is, zelfs als hij vergezeld wordt door de vertegenwoordiger.

¹ **D:** beperken tot niet-begeleide minderjarigen die volgens het nationale recht niet zichzelf kunnen vertegenwoordigen.

2. De lidstaten kunnen afzien van de aanwijzing van een vertegenwoordiger indien de niet-begeleide minderjarige
 - a) naar alle waarschijnlijkheid meerderjarig zal zijn voordat in eerste aanleg een beslissing wordt gegeven; of
 - b) kosteloos een beroep kan doen op een juridisch adviseur of raadsman die door het nationale recht als zodanig is erkend om de hogerbedoelde taken van de vertegenwoordiger te vervullen; of
 - c) gehuwd is of gehuwd geweest is.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat:
 - a) als een niet-begeleide minderjarige persoonlijk wordt gehoord over zijn asielverzoek zoals bedoeld in de artikelen 10, 11 en 12, dat onderhoud afgenomen wordt door een persoon die de nodige kennis heeft van de bijzondere behoeften van minderjarigen;
 - b) een ambtenaar die beschikt over de nodige kennis van de bijzondere behoeften van minderjarigen de beslissing van de beslissingsautoriteit met betrekking tot het asielverzoek van een niet-begeleide minderjarige voorbereidt.

4. De lidstaten kunnen in het kader van de behandeling van een asielverzoek besluiten om door middel van een medisch onderzoek de leeftijd van een niet-begeleide minderjarige vast te stellen.

In gevallen waarin een dergelijk medisch onderzoek wordt verricht, zorgen de lidstaten ervoor dat:

- a) de niet-begeleide minderjarige, voordat het asielverzoek wordt behandeld, in een taal die hij redelijkerwijs geacht kan worden te begrijpen, in kennis wordt gesteld van het feit dat mogelijk een medisch onderzoek zal worden verricht om zijn leeftijd vast te stellen. Daarbij wordt onder meer informatie verstrekt over de onderzoeksmethode en over de mogelijke gevolgen van het medisch onderzoek voor de behandeling van het asielverzoek, alsook over de gevolgen indien de niet-begeleide minderjarige weigert het medisch onderzoek te ondergaan;
- b) de niet-begeleide minderjarige en/of zijn vertegenwoordiger ermee instemt dat een onderzoek wordt verricht om de leeftijd van de minderjarige vast te stellen, en dat
- c) de beslissing tot afwijzing van een asielverzoek van een niet-begeleide minderjarige die heeft geweigerd dit medisch onderzoek te ondergaan, niet enkel op die weigering wordt gebaseerd.

Het feit dat een niet-begeleide minderjarige heeft geweigerd een dergelijk medisch onderzoek te ondergaan, belet de beslissingsautoriteit niet een beslissing over het asielverzoek te nemen.

5. Bij de uitvoering van de bepalingen van dit artikel laten de lidstaten zich in eerste instantie leiden door het belang van het kind.

Artikel 16

Vaststelling van de feiten tijdens de procedure

(geschrap)

Artikel 17

Bewaring

1. De lidstaten mogen een persoon niet in bewaring houden uitsluitend omdat hij een asielzoeker is.
2. Indien een asielzoeker in bewaring wordt gehouden, zorgen de lidstaten ervoor dat snelle controle door een rechterlijke instantie mogelijk is.

Artikel 18

Bewaring na instemming met de overname overeenkomstig

Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad

(geschrapt)

Artikel 19

Procedure in geval van intrekking van het asielverzoek

1. Wanneer een asielzoeker zijn asielverzoek uitdrukkelijk intrekt, zorgen de lidstaten ervoor dat de beslissingsautoriteit een beslissing neemt om de behandeling van het asielverzoek te beëindigen of het verzoek af te wijzen.
2. De lidstaten kunnen ook bepalen dat de beslissingsautoriteit kan beslissen de behandeling te beëindigen zonder een beslissing te nemen. In dat geval zorgen de lidstaten ervoor dat de beslissingsautoriteit een aantekening maakt in het dossier van de asielzoeker.

Artikel 20

Procedure ingeval het asielverzoek impliciet wordt ingetrokken of ingeval impliciet van het asielverzoek wordt afgezien ¹

1. Wanneer er een gegronde reden is om aan te nemen dat een asielzoeker zijn asielverzoek impliciet heeft ingetrokken of dat hij impliciet van dit verzoek heeft afgezien, zorgen de lidstaten ervoor dat de beslissingsautoriteit beslist de behandeling van het verzoek te beëindigen of het verzoek af te wijzen op basis van het feit dat de asielzoeker geen recht op de status van vluchteling heeft doen gelden in overeenstemming met Richtlijn .../... van de Raad [*Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft*].

¹ NL: studievoorbehoud in samenhang met artikel 3.

De lidstaten kunnen met name aannemen dat de asielzoeker zijn asielverzoek impliciet heeft ingetrokken of dat hij er impliciet van heeft afgezien wanneer is vastgesteld dat:

- a) hij heeft nagelaten te antwoorden op verzoeken informatie te verstrekken die van wezenlijk belang is voor zijn asielverzoek zoals bedoeld in artikel 7 van Richtlijn .../... van de Raad [*Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft*], of dat hij niet is verschenen voor een persoonlijk onderhoud zoals bedoeld in de artikelen 10, 11 en 12, tenzij hij binnen een redelijke tijd aantoont dat zulks te wijten was aan omstandigheden buiten zijn wil;
- b) hij is verdwenen, of wanneer is vastgesteld dat hij de plaats waar hij verbleef of werd vastgehouden zonder toestemming heeft verlaten, zonder binnen een redelijke termijn contact met de bevoegde autoriteit op te nemen, dan wel wanneer hij niet binnen een redelijke termijn heeft voldaan aan zijn meldingsplicht of aan andere verplichtingen tot kennisgeving.

De lidstaten kunnen met het oog op de uitvoering van deze bepalingen termijnen vaststellen of richtsnoeren uitvaardigen.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de asielzoeker die zich opnieuw bij de bevoegde autoriteit meldt nadat een beslissing om de behandeling van zijn asielverzoek te beëindigen is genomen zoals bedoeld in lid 1, het recht heeft te verzoeken dat zijn asielverzoek opnieuw in behandeling wordt genomen, tenzij het verzoek overeenkomstig de artikelen 33 en 34 wordt behandeld.

De lidstaten kunnen een tijdslimiet vaststellen waarna een asielverzoek niet langer opnieuw in behandeling kan worden genomen.

De lidstaten zorgen ervoor dat een dergelijke persoon niet wordt verwijderd in strijd met het beginsel van non-refoulement.

De lidstaten kunnen de beslissingsautoriteit toestaan de behandeling van het asielverzoek te hervatten in de fase waarin deze werd beëindigd.

Artikel 21

De rol van het UNHCR

1. De lidstaten zorgen ervoor dat het UNHCR:
 - a) toegang heeft tot de asielzoekers, met inbegrip van asielzoekers in bewaring en in transitzones van luchthavens of havens;
 - b) toegang heeft tot gegevens betreffende individuele asielverzoeken, het verloop van de procedure en de genomen beslissingen, mits de asielzoeker daarmee instemt;
 - c) bij de uitoefening van zijn toezichthoudende taak in het kader van artikel 35 van het Verdrag van Genève in elke fase van de procedure in verband met individuele asielverzoeken zijn zienswijze kan geven.
2. Lid 1 geldt ook voor organisaties die ingevolge een overeenkomst met een lidstaat namens het UNHCR op het grondgebied van die lidstaat optreden.

Artikel 22

Vergaring van informatie over individuele gevallen

In het kader van de behandeling van individuele gevallen:

- a) delen de lidstaten de informatie betreffende individuele asielverzoeken of het feit dat een asielverzoek is ingediend niet rechtstreeks mee aan de vermeende actor(en) van de vervolging van de asielzoeker.
- b) winnen de lidstaten bij de vermeende actor(en) van de vervolging geen informatie in op een wijze die ertoe leidt dat deze actor(en) rechtstreeks te weten komt (komen) dat de betrokken asielzoeker om asiel heeft verzocht, en er gevaar zou ontstaan voor de fysieke integriteit van de asielzoeker en voor de te zijnen laste komende personen, dan wel voor de vrijheid en veiligheid van zijn nog in het land van oorsprong levende familieleden.

DEFINITIE VAN "BESLISSINGSAUTORITEIT"

Bij de toepassing van deze richtlijn kan Ierland, voorzover het bepaalde in artikel 17, lid 1, van de Refugee Act (Wet op de Vluchtelingen) van 1996 (als gewijzigd) van toepassing blijft, van oordeel zijn dat:

- onder "*beslissingsautoriteit*" als bedoeld in artikel 2, onder e), van deze richtlijn, met betrekking tot de vraag of een asielzoeker al dan niet als vluchteling moet worden aangemerkt, het Office of the Refugee Applications Commissioner (Bureau van de Commissaris voor de Erkenning van Vluchtelingen) moet worden verstaan; en dat
- onder "*beslissingen in eerste aanleg*" als bedoeld in artikel 2, onder e), van deze richtlijn ook aanbevelingen van de Refugee Applications Commissioner (Commissaris voor de Erkenning van Vluchtelingen) moeten worden verstaan ten aanzien van de vraag of een asielzoeker al dan niet als vluchteling moet worden aangemerkt.

Ierland zal de Europese Commissie in kennis stellen van alle wijzigingen van artikel 17, lid 1, van de Refugee Act (Wet op de Vluchtelingen) van 1996 (als gewijzigd).
